07/09/2023

Η εορτή του Αγίου Αθανασίου του Κουλακιώτου στη Χαλάστρα Θεσσαλονίκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 7 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα για την εορτή του Αγίου Αθανασίου του Κουλακιώτου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἀθανασίῳ ἀγχόνη ὤφθη κλίμαξ, δι᾽ ἧς ἀνῆλθε οὐρανοῦ εἰς τό πλά-τος».

Λίγες ἡμέρες πρίν ἡ Ἐκκλησία μας νά ὑψώσει γιά μία ἀκόμη φορά στούς ἱερούς μας ναούς τόν τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, τό σύμ-βολο αὐτό τῆς νίκης κατά τοῦ δια-βόλου καί τῆς σωτηρίας μας τιμᾶ τή μνήμη ἑνός ἐκλεκτοῦ της τέ-κνου, ἑνός συμπολίτου μας νεο-μάρ-τυρος, ἑνός ἀπό τούς δύο προ-στά-τες καί πολιούχους τῆς

Χαλά-στρας, τόν ἅγιο νεομάρτυρα Ἀθα-νάσιο τόν Κουλακιώτη.

Τόν τιμᾶ, γιατί μέ τό μαρτύριο καί τή θυσία τῆς ζωῆς του τί-μησε τόν Χριστό, τίμησε τήν Ἐκ-κλη-σία καί χάρισε στήν πόλη μας ἕναν οὐρά-νιο προστάτη καί πρεσβευτή.

Εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας ποιός ἦταν ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανά-σιος. Ἕνας νέος ἄνθρωπος ἦταν ἀπό ἐκλε-κτή οἰκογένεια, μέ ἐ-ξαί-ρε-τες σπουδές γιά τήν ἐποχή του, πού ὅ-μως δέν μιμήθηκε τόν νε-ανία τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ὁποῖος, παρά τό ἀρ-χι-κό του ἐνδιαφέρον τε-λικά δέν ἀκολούθησε τόν Χριστό καί στερή-θη--κε τήν αἰώ-νια ζωή. Ἀντίθετα, ὁ ἅγιος Ἀθα-νά-σιος ἄκου-σε τήν προ-τρο--πή τοῦ Χριστοῦ πού θά ἀκού-σου-με καί ἐμεῖς σέ λίγες ἡμέρες, «ὅστις θέλει ὀπί-σω μου ἀκο-λου-θεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀρά--τω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκο-λου--θείτω μοι», καί τήν ἔκανε πρά-ξη.

Ἡ ἄδικη κατηγορία ὅτι ὁμολόγη-σε δῆ-θεν τόν Θεό τῶν ἀλλο-πί-στων δέν τόν ἔκανε νά φοβηθεῖ ἤ νά δει-λιάσει. Ὑπερασπίσθηκε μέ γεν-ναι-ό-τητα τόν ἑαυ--τό του ἐνώπιον τοῦ δι--καστοῦ του, ἀλλά ὅταν ἡ ἐπι-μο-νή τῶν Τούρκων τόν ἔθεσε πρό τοῦ διλήμμα-τος νά ἀρ-νηθεῖ τήν πί-στη του ἤ τή ζωή του, ὁ ἅγιος Ἀθα-νά-σιος δέν χρειά-σθηκε νά τό σκε-φθεῖ. Ἐπέλεξε νά σηκώ-σει τόν σταυρό τοῦ μαρ-τυ-ρίου καί νά ἀκολου-θή-σει τόν Χριστό, παρά νά ἀπαρνηθεῖ τήν πίστη τῶν πατέρων του καί νά προ-δώσει τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἐπέ-λεξε νά σηκώσει τόν σταυρό τοῦ μαρτυρίου, πού γι᾽ αὐτόν ἦταν ἡ ἀγχόνη, καί μέ αὐτή, ὅπως γρά-φει καί ὁ ἅγιος Νικό-δημος ὁ Ἁγιο-ρεί-της, κα-τόρ-θωσε νά ἀνέβει στόν οὐρανό καί νά φθά--σει κοντά στόν Χρι-στό τόν ὁποῖο ἀγά-πησε περισ-σότερο καί ἀπό τήν ἴδια τή ζωή του, ὥστε νά τή θυσιά-σει γιά τήν πίστη του.

Ἀπαρνήθηκε τόν ἑαυ-τό του καί ὁμολόγησε θαρραλέα τόν Χρι-στό ἐνώπιον τῶν διωκτῶν του, ὥστε νά ἀκούσει στόν οὐρανό τή φωνή τοῦ Χριστοῦ νά τόν ὑπο--δέχεται στή μακα-ρι-ό--τητα τῆς βασιλείας του ἀναγνωρίζοντας ὡς γνήσιο μαθη-τή καί μάρ-τυρά του.

Αὐτός εἶναι ὁ ἅγιος πού τιμοῦμε καί πανη-γυ-ρί-ζουμε σήμερα. Δέν χρειά-σθηκε νά ζήσει πολλά χρόνια γιά νά ἐπιτύχει τόν σκοπό τῆς ζωῆς του. Λίγα χρόνια ἦταν ἀρκετά γιά νά ὁ-λο-κληρώσει τόν κύ-κλο τῆς ἐπι-γείου ζωῆς του, τόν ὁποῖο σφρά-γισε μέ τό αἷ-μα τοῦ μαρτυρίου καί νά γίνει πολίτης τῆς ἐ-πουρα-νίου Ἱερου-σα--λήμ, ἀπό ὅπου μαζί μέ τόν ἄλλο συμπολίτη του μας, τόν ἅγιο Ἰω-άννη τόν Κουλακιώ-τη, προ-στατεύει τή Χαλάστρα καί δέε-ται ὑπέρ ἡ-μῶν.

Ἡ σημερινή του ὅμως μνήμη, λίγες ἡμέρες πρίν ἀπό τή μεγάλη ἑορ--τή τῆς Ὑψώ-σεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὅπως εἶπα καί στήν ἀρ-χή, μᾶς ὑπενθυμίζει καί τό

δι-κό μας χρέος νά ἀκού-σουμε καί νά ἐφαρ-μό-σουμε στή ζωή μας τήν πρόσ-κλη-ση τοῦ Χρι-στοῦ νά ἄρουμε τόν σταυρό μας καί νά τόν ἀκο-λου-θή-σουμε.

Ὁ δικός μας σταυρός δέν εἶναι βέ-βαια σταυ-ρός μαρτυρίου, ἀλλά μπο-ρεῖ νά εἶναι ὅποιος σταυρός κρί--νει ὁ Κύριος ὅτι εἶναι κατάλ-ληλος γιά τίς δικές μας δυνά-μεις. Διότι γιά τόν Χρι-στό δέν ἔχει σημα-σία ἐάν ὁ ἕνας σταυρός εἶ-ναι πιό βαρύς ἀπό τόν ἄλ-λο· σημασία ἔχει ἡ διά--θεσή μας νά ἀποδε-χθοῦμε τόν σταυρό μας· σημασία ἔχει ἡ διάθεσή μας νά ἀρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας γιά χάρη του. Νά θέσουμε, δηλαδή, τόν ἴδιο τόν Χριστό καί τό θέλημά του ὡς τήν πρώτη προτεραιότητα τῆς ζωῆς μας.

Ἄς ἐξετάσει, λοιπόν, ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ποιός εἶναι ὁ δικός του σταυρός· γιατί γιά ἄλλον μπορεῖ νά εἶναι ὁ πνευ-μα---τικός ἀγώνας μέ--σα στόν κόσμο, γιά ἄλ-λον μπορεῖ νά εἶναι ἀγώνας τῆς μοναχικῆς πολι-τεί-ας, γιά ἄλλον οἱ θλίψεις καί οἱ δοκιμα-σίες πού ἀντιμετωπίζει, καί γιά ἄλλον οἱ πόνοι καί οἱ ἀσθένειες πού κα-λεῖται νά ὑπομένει, γιά ἄλ-λον κάτι ἄλλο. Δέν πρέπει νά ζη-τοῦμε ἐντυπωσιακούς σταυ-ρούς· πρέ-πει ὅμως νά εἴμαστε προετοιμα-σμέ-νοι νά κάνουμε τό κάθε τι στή ζωή μας μέ διά-θε-ση προσφορᾶς καί ἀγά-πης πρός τόν Χρι-στό καί μέ κριτήριο ὄχι τί θά θέλαμε ἐμεῖς, ἀλ-λά τί θά ἤθελε Ἐκεῖ-νος ἀπό ἐμᾶς.

Ἄν ζοῦμε μέ αὐτόν τόν τρόπο καί ἄν ἀγω-νι-ζόμαστε μέ αὐτό τόν τρό-πο, τότε θά ἔχουμε καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ· τότε θά εὐαρε-στοῦ-με καί ἐμεῖς τόν Θεό καί θά ἀξιωθοῦμε νά φθά-σουμε στόν προ-ορισμό μας, πού εἶναι ἡ βασι-λεία τῶν οὐρανῶν, διά πρεσβειῶν τοῦ προστά-του μας ἁγίου Ἀθανα-σίου τοῦ Κουλα-κιώ-του.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ